

SLOŽENKA

SLOŽENKA

Úmysl všeobecný:

ZA OBĚTI DROG A ZA TY, KDO SE SNAŽÍ NAVRÁTIT JE DO NORMÁLNÍHO ŽIVOTA A SPOLEČNOSTI.

Zdá se, že toto téma je hitem. Píší o něm všechny noviny a časopisy. Rodiče, jichž se to týká, přišli do spánku a o klid. O tento problém se zajímá policie, psychologové, státníci a samozřejmě i církev. Preventivní opatření nemají očekávané výsledky, důsledky drogové závislosti jsou hluboce pasivní.

Úmysl Sv. otce na listopad nás vybízí, abychom se my, věřící, kromě jiného modlili jak za samy oběti drog, tak i za ty, kteří se jim snaží jakkoli pomoci.

Než to uděláme, otevřme si evangelium, najděme si u sv. Lukáše hl. 15 a čtème až do verše 32. A potom si poslechneme příběh Gimmiho Martiniho.

Je drsná lednová noc. Matně osvětlenou ulicí kráčí úplně sám Gimmi Martini. Když přišel k č. 119, otevřel branku a vešel do dvora. Opatrně chytil za kliku u bočních dveří. Ty

se otevřely. Tiše vystoupil po schodech nahoru a vešel do pokoje. Rozžal světlo: postel, stůl, dvě židle, pohovka. Gimmi nebyl zloděj; byl jen jedním z mnohých, kteří bloudili. Celých 6 let se toulal. – A teď se vrací!

Odešel ve chvíli rozhořčení, když si myslel, že otec je na něho moc přísný. Chtěl být svobodný, odešel z otcovského domu a toulal se po světě. Svoboda mu ze začátku chutnala. Drogy také. Byl spokojený. Potom se to ale změnilo. Zůstal bez práce, bez peněz, bez přátel, byl smutný, znechucený a zklamaný. Ale i teď měl ještě svou hrdost, která mu bránila uznat chybu, vrátit se.

Jednoho dne dostal lístek. Šest krátkých slov, bez podpisu, ale věděl, že je to od otce: La porta laterale e sempre aperta – Boční dveře jsou stále ještě otevřené. – Tato slova se mu

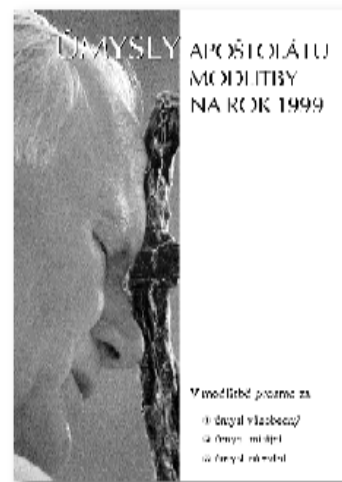
usadila v hlavě a bušila mu do uší. Nevydržel odporovat a vrátil se. Byla to cesta dlouhá, těžká a celou ji šel pěšky.

Našel všechno tak, jak to opustil: postel, stůl, dvě židle, pohovka. Po letech znovu usínil na své posteli.

Ráno se probudil. U postele stál otec. Lekl se. Hrozně se lekl. Nebyl schopen slova a do očí se mu draly slzy. „Otče, odpusť,“ to bylo vše, nač se zmožil. Otec se sklonil a políbil ho: „V pořádku, Gimmi, vím, že tě to mrzí. Jsem rád, že ses vrátil a že jsi zase doma.“

K těmto dvěma příběhům – z evangelia a z naší doby – patří ještě třetí: A to je tvůj, bloudící bratře, sestro. La porta laterale e sempre aperta. – Boční dveře jsou stále ještě otevřené. Zpovědnice čeká. Bůh je velkodušný, už dlouho se dívá na cestu, po které se máš vrátit. Jen odvahu! Boční dveře jsou stále ještě otevřené: od otcovského domu i od zpovědnice.

Překlad -ah-

Úmysly apoštolátu modlitby na rok 1999

Cena 1 Kč

Objednávky zasílejte na adresu:

**Matrice cyrilometodějská s.r.o.
Dolní nám. 24,
771 11 Olomouc 1**

Úmysl misijní:

AŽ JE ŠÍŘENÍ SEKT PRO MÍSTNÍ CÍRKVE PODNĚTEM K TOMU, ABY SI VÁŽILY PRAVÝCH DARŮ DUCHA SVATÉHO.

Koho může člověk následovat? Za kým můžete jít? Vy mladí, kteří hledáte štěstí, radost, krásu, čestnost, čistotu, jedním slovem: LÁSKU. Víme dobře, že mnoho mladých toto vše hledá v následování falešných mistrů života. Jak velmi jsou ještě dnes pravdivá slova z 2. listu Timotejovi: ... „Přijde totiž doba, kdy lidé nesnesou zdravé učení, nýbrž si nahromadí podle vlastních choutek všechny možné učitele, aby tak mohli slyšet, co je příjemně šimrá v uších: pravdě nebudou chtít dopřát sluchu a vrhnou se na báje.“ (2 Tim 4,3-4)

Myslím na peníze, úspěch, kariéru, na nevázaný sex za každou cenu, na drogy. Mnozí

si myslí, že celý jejich život se odehrává zde a nyní, a dychtí jej utratit v bezprostředním ukojení bez ohledu na skutečnost, že existuje věčná budoucnost. Myslím také na falešnou seberealizaci, na hledání bezpečí a štěstí v sektách, v magii nebo na jiných náboženských stezkách, které vedou člověka k tomu, aby se soustředil jen na sebe, místo aby se otevřel Bohu.

Opravdu, člověk v takových podmínkách nenalézá pokoj, nemůže se trvale radovat, protože když nenalezne Boha, nenajde ani odpověď na nejhlubší a nejopravdovější touhy svého srdce. Takový život je plný kompromisů a vnitřního napětí.

„Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života.“ (Jan 6,68) Hle, odpověď! Odpověď Petra, prvního apoštola, kterému Kristus svěřil svou Církev. Je to odpověď Církve a také vaše, neboť jste se křtem stali jejími členy.

Je to odpověď, která musí v každém z vás stále víc růst, abyste se stali hlasateli mezi svými vrstevníky. Neboť oni, i když nevěří, hledají život, a tedy Boha, aniž si to uvědomují. Právě proto, že se jedná o životní odpověď, nesmíme se spokojit s tím, že ji budeme sami vyznávat: musíme se snažit, abychom ji sdíleli s druhými a byli stále připraveni objasnit důvod své naděje. (1 P 3,15)

Hlásat Ježíše Krista je jediná plně uspokojující odpověď na očekávání člověka. K tomu nás vybízí blížící se rok 2000, rok zcela zvláštní milosti. Na setká-

ní s r. 2000 bychom se měli dobře připravit, neboť toto Jubileum obnovuje radost z mimořádné události, která se stala před dvěma tisíci lety. Tehdy se Bůh stal člověkem, stal se „Bohem s námi“, naším přítelem a naším druhem na cestě. Vzkříšený Ježíš je i nadále „Bůh s námi“. Vychází vsříc naší touze po spáse a vykoupení.

Vynasazte se proto, mládeži farností, různých hnutí a křesťanských skupin, důkladně prozkoumat tajemství své osoby. Položte si otázku, kým je pro vás Ježíš, co od vás očekává a co vy u něho hledáte a nacházíte. Mluvte o tom se svými přáteli, kteří snad o něm nikdy neslyšeli, nebo kteří ho znali a pak opustili.

*Jan Pavel II., setkání s mladými Římány
28. března 1996*

Úmysl národní:

AŤ TOUHA PO HLUBOKÉM POZNÁNÍ A LÁSKA K PRAVDĚ U VĚŘÍCÍCH I NEVĚŘÍCÍCH VEDE KE SBĹÍŽENÍ SVĚTA KULTURY A SVĚTA VÍRY.

Motto:

1 Moudrost je často blíž, když se skloníme, než když se nadnášíme.

2 „Marxisty jsme se nestávali, ale byli jsme na ně pasováni, k pravdě marxismu jsme se neprobojovávali, ale dědili jsme ji hotovou.“ (Petr Karvaš, LN 4. 1. 1964: O zápas myšlenek)

3 „Moudrý není méně moudrý proto, že se k němu hlupák chová jako k sobě rovnému.“

Biskup Hlouch

4 „Ze samé pýchy bychom se nevešli do vlastní kůže.“

Domínik Tatarka

5 Ve hře říká hrabě Norfolk Morovi: „Tomáši... Nemůžeš udělat, co jsem udělal já, a jít s námi z kamarádství?“

More (s pohnutím): „Až budeme stát před Božím soudem a tebe pošlou do ráje, protože jsi jednal podle svého svědomí, zatímco já budu zatracen, protože jsem podle svého nejednal – půjdeš z kamarádství se mnou?“ (Robert Bolt: Člověk pro každé počasí)

Komentář k tomuto úmyslu napsal Francois Mauriac. Nevěříte? – Posudte sami:

„Stává se mi, že se cítím blíž věřícímu, zbožnému člověku, který se nachází vzdálen mé vlastní církvi. Je to jen zdánlivý paradox. Před muslimanem nebo před židem, jsou-li zbožní, vím předem, než otevrou ústa, co mě od nich dělí. Propast mezi námi je v jistém smys-

lu důvěrně známá. Nemůže v ní být překvapení. Ale co mi v ní není důvěrně známé a co mě okouzluje při odhalení, je náhle slovo klanění, které poznávám: tato modlitba, která by mohla vytrysknout z mého vlastního srdce, tato láska k Otci, který je v nebi a někdy – a zvláště u jistých židů – toto okouzlení Kristem.

Vzpomínám si, jak jsem jednoho dne u stolu s jednou mladou židovkou hovořil o těchto problémech a ona mi řekla, že nemůže věřit v Božství Kristovo: a najednou se zvláštním, hlubokým důrazem a s důvěrou, kterou nemohla zakrýt, mi říká: „Ale já ho miluji.“ Při tak řídkých příležitostech, které mi dávají setkat se s opravdovým Izraelitou, s mystickým muslimanem, myslím na ony příbytky, které jsou v Otcově domě. A co cítím vůči izraelskému synu nebo synu Prorokovu, cítím samozřejmě ještě více

s křesťany odlišného vyznání, ale kteří žijí z Krista. S těmi z mých odloučených bratří, kteří mají živou víru, nebo s jistými dušemi, které nenáleží k žádnému určitému vyznání, které žijí, jako žila Simone Eilová, na pomezí Církve. Světlo, které je prostupuje, které odráží – možná proto, že se nevyjadřuje tradičními formulami – mne zaplavuje světlem ještě více. Milost se tady objevuje v syrovém stavu, mimo prostředky, které jsou nám obvyklé. Je to tak trochu jako když odhalíme, že cizí lidé znají a milují jako my skryté místo v lese, které bylo cílem našich osamělých procházek. Divíme se, že tam došli jinými cestami, o nichž jsme neměli ani ponětí.“

Proto se upřímně modleme, ať touha po hlubokém poznání a láska k pravdě u věřících i nevěřících vede ke sblížení světa kultury a světa víry.

P. A. Holas SJ

MODLITBA O UZDRAVENÍ

Ježíši Kriste, Pane, lékáři svých věrných, obracím se k Tobě se svými tělesnými i duševními neduhy.

Pevně mě držíš pouty víry a lásky. Zbav mě všeho, co se neshoduje s Tebou, s Tvou spravedlností a svatostí.

Ty, který jsi během svého pozemského života byl tak milosrdný k nemocným a trpícím, Ty, který chceš vysvobodit lidstvo z moci zla a jeho důsledků, smiluj se nade mnou. Trpím na těle i na duchu.

Uzdrav mne pro své smilování, pro svou lásku, pro svého Ducha, pro svou svatost, abych Ti mohl lépe sloužit a více Tě milovat.

Ježíši, Tvé jediné slovo stačí a budu uzdraven. Ježíši, křičím k Tobě jako slepý u Jericha: „Smiluj se nade mnou!“ Jako žena z evangelia, která trpěla krvácením, Ti říkám: „Když se dotknu aspoň lemu Tvého roucha, budu uzdraven na těle i na duši.“

Ježíši, Ty jsi všemohoucí. Tvé odpuštění hříšníkům nezná hranic. Pro Tvou spravedlnost Tě prosím: Uzdrav mě! Zachraň mě! – Amen!

Carlo Colonna SI

SESTRY PREMONSTRÁTKY V DOKSANECH

Roku 1144 byl v Doksanech založen klášter sester premonstrátek, který Josef II. r. 1782 zrušil a budovy byly rozprodány.

V současné době se rozvíjí snaha o obnovu života kláštera. Starý konvent byl odkoupen od státu, je však v katastrofálním stavu a rozpočet na opravy se řádově pohybuje v desítkách milionů korun. Rozrůstající se komunita bydlí prozatím na faře, která se stává nedostačujícím přístřeším.

Proto se obracíme s prosbou o finanční pomoc i na vás. Všem dárcům slibujeme modlitbu a vzpomínku při mši svaté. Jsme vděčné za každý příspěvek. Můžeme také vystavit na vaši žádost doklad pro odpis z daňového základu.

Naše adresa je:

Klášter sester premonstrátek, 411 82 DOKSANY 1, tel.: 0411/861197.

Bankovní spojení:

Korunové konto – KB č. ú. 2079120257/0100.

S vděčností upřímně Pán Bůh zaplatí!

O co se snažíme: kontemplativní způsob života • důstojné slavení liturgie hodin • zvláštní úcta Nejsv. svátosti oltářní a P. Marii • modlitba za matky očekávající narození dítěte • žít společenství v duchu života prvňáků křesťanů • připojit se k modlitbám na úmysly, které nám sdělíte.

Co zatím děláme: Šijeme kněžské košile (bílá, šedá, černá) dlouhý rukáv 390 Kč, krátký rukáv 360 Kč • alby z tesilenu 890 Kč • rochetky z tesilenu 500 Kč, plátna 400 Kč • ministrantské oblečení (dle velikosti) • černé komže bez rukávů 250 až 500 Kč, bílé rochetky tesilen 250 až 500 Kč, plátna 190 až 400 Kč, bílé komže s rukávy, příp. s kapucí 390 až 890 Kč • křesťní roušky malované od 30 Kč, vyšivané od 85 Kč • ornáty od 2200 Kč, štoly jednostranné od 550 Kč, oboustranné od 880 Kč.

Domluva je možná telefonicky i písemně na výše uvedenou adresu.